

★★★★

Splittelsen som livsvilkår

Dramaturgisk dygtigt og stilsikkert formår Teatret Opus-X's nye forestilling 'Hånden i Hjertet' at komme godt rundt om både de personlige, ideologiske og storpolitiske aspekter ved tilværelsen som adoptivbarn fra Korea.

Københavns Musikteater Plex og Teatret Opus-X. 'Hånden i Hjertet' af Joan Rang Christensen. Iscen: Poul Storm. Scenografi og kost: Jesper Corneliussen. Musik (live): Ralph Denzer. Lys: Thomas Hejlesen. Dramaturgi: Britt Delmar Morville. Koreo: Sandra Yi Sencindiver. Medvirk: Thomas Hwan, Solvej K. Christiansen, Sandra Yi Sencindiver, Lars Bondgaard Pihl, Morten Lützthøft og Ralph Denzer. Til 8. marts i Kbh, fra 2.-10. april på Entrescenen i Århus.

En forhørsleder af koreansk afstamning, men opvokset og bosat i USA, bliver fløjet til Seoul i Sydkorea for at afhøre den nordkoreanske terrorist Kim Hyun Hee. Hun har lige sprunget et sydkoreansk fly i luften og dræbt 115 mennesker. Forhørslederen Bror skal interviewe hende om hendes baggrund og motiv for angrebet, men undervejs bliver han mindet om sin egen identitetskamp som adoptiv søn i en hvid amerikansk familie, og han fatter langsomt sympati for den dødsdømte terrorist.

En filmisk dramaturgi

Dramatikeren Joan Rang Christensen er dansker og adoptivbarn fra Korea. I en voice-over i begyndelsen af forestillingen omtaler hun sin bror, som hun ikke har set, siden de blev skilt ad som børn, og han blev bortadopteret i USA. Broderen viser sig nu at være den ovennævnte forhørsleder Bror, hvis løbende samtaler med Kim Hyun Hee udgør omdrejningspunktet for hele forestillingen. Langsomt tegner der sig et billede af hendes brogede og modsætningsfyldte opvækst midt i krydsilden mellem de to store ideologier: kapitalismen og kommunismen.

Enkelt og stilrent

Scenen er et hvidt podium med flere rækker af mattede glasskærme. Et enkelt lysdesign understøtter effektivt skiftene i tid og sted, og kontrasterne mellem lys og skygge giver rummet perspektiv og fortolkningsdybde. Ved hjælp af få rekvisitter iscenesætter skuespillerne ubesværet den ene lokalitet efter den anden, og både den dramatiske timing, arrangementet og koreografien er båret af en dramaturgisk stramhed og et sikkert fortællefokus. Alligevel kan forestillingen på enkelte tidspunkter virke en smule langtrukket, hvilket snarere skyldes den særlige spillestil end egentlige unødvendigheder i handlingen. Komponisten og musikeren Ralph Denzer spiller live og beriger forestillingen med asiatiske klange, cubanske rytmer og pudsige lydeffekter.

Relevant og tankevækkende

Skuespillerne, og især Thomas Hwan (Bror), spiller med indlevelse og dramatisk talent i både sang, ord og krop. Der er fra instruktørens og dramatikeren side tydeligvis gjort et stort stykke intellektuelt forarbejde, hvilke de mange filosofiske kommentarer og spørgsmål i forestillingen vidner om. Forestillingen bygger på virkelige hændelser omkring terrorangrebet på et sydkoreansk fly i 1987. Den fletter på begavet vis Brors og Kim Hyun Hees personlige livshistorier sammen med Koreas storpolitiske situation. Identitetens og terrorismens fænomener undersøges fra flere sider, hvilket er modent og superrelevant samtidsteater.

VAAR MARIA CHANNELL

vaar@hotmail.com